

Sygn. akt: VIII U 1455/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Lucyna Stąsik - Żmudziak

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty z tytułu choroby zawodowej i renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołań H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 marca 2014 roku znak: (...)

z dnia 9 kwietnia 2014 roku znak: (...)

I. zmienia decyzję z dnia 13 marca 2014 roku i ustala H. D. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 18 listopada 2013 roku do 31 stycznia 2016 roku;

II. w pozostałym zakresie odwołania oddala.

Sygn. akt VIII U 1455/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił H. D. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 109 a.r.).

Z decyzją tą nie zgodziła się H. D., która w dniu 03 kwietnia 2014r. złożyła od niej odwołanie, domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu choroby zawodowej (k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że ustalenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.02.2014r., orzekającej na skutek zakwestionowania orzeczenia Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej z dnia 23.01.2014r. wskazują na brak niezdolności do pracy ubezpieczonej i niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. (k. 6 a.s.).

Decyzją z 09.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wstrzymał H. D. od dnia 01.04.2014r. i odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy gdyż Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 21.02.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy. (k. ..ar)

Także z tą decyzją nie zgodziła się H. D. odwołując się od niej w dniu 24.04.2014r. (k.14-15as)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie. (k. 18as)

Postanowieniem z dnia 01.07.2014r. Sąd połączył obydwie sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. (k. 22as)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

H. D. urodzona (...), z wykształceniem średnim, po ukończeniu studium medycznego, pracowała w (...) Publicznym Wojewódzkim Szpitalu (...) w C. jako starszy technik RTG od 1994 roku. Praca wnioskodawczynie jako technika elektrokardiologii polegała na tym, że wykonywała prześwietlenia pacjentów, robiła rentgen i tomografię oraz zdjęcia przyłóżkowe oraz przedoperacyjne, pracując w przychodni przyszpitalnej. Według wnioskodawczynie praca była bardziej fizyczna, polegała na obsłudze aparatów medycznych, pracowała także w ciemni przy wywoływaniu zdjęć.

Decyzją z 30.08.2013r. przyznano jej wobec odmowy świadczenia rehabilitacyjnego, od 23.07.2013r., tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do 31.08.2015r. prawo do renty z ogólnego stanu zdrowia. (k. 35ar)

Decyzją nr (...) z dnia 25.09.2013r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C. stwierdzono u niej chorobę zawodową – „(...)

W związku z tym ustalono 20% długotrwały uszczerbek na zdrowiu wywołany skutkami choroby zawodowej. (k.31ao)

W dniu 18 listopada 2013 roku wnioskodawczynie złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu choroby zawodowej. (k. 42ar)

Orzeczeniem z dnia 18.12.2013r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził raka piersi lewej – stan po leczeniu operacyjnym w 2011 roku, stan po (...). Uznał do stycznia 2016 roku istnienie częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Jeśli chodzi o datę powstania niezdolności do pracy to uznał, że powstała przed 01.11.2013r., dokładna data trudna do ustalenia (k. 27 ao, k. 69ar)

Wobec wniesienia sprzeciwu wnioskodawczynie została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 23.01.2014r. po przeprowadzeniu badania wnioskodawczynie i analizie dokumentacji wydała orzeczenie zgodne orzeczeniem lekarza orzecznika. (k. 32-33ao, k.73ar)

Orzeczenie zostało zakwestionowane i sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia w trybie zwierzchniego nadzoru Prezesa ZUS.

Wnioskodawczynie została przebadana ponownie przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z 21.02.2014 roku także uznała, że ubezpieczona może podejmować pracę zawodową, z wyłączeniem narażenia na promieniowanie rtg. Nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. (k37-38ao, k.82ar)

W związku z powyższym orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS wydał obydwie zaskarżone decyzje: w dniu 13.03.2014r. decyzję odmawiającą H. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 109ar) oraz decyzję z 09.04.2014r. wstrzymującą od 01.04.2014r. prawo do renty z ogólnego stanu zdrowia.

W toku postępowania w celu ustalenia niezdolności do pracy tak z ogólnego stanu zdrowia jak i z tytułu choroby zawodowej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: onkologa, psychiatry i kardiologa (k. 23 a.s.).

W opinii z 23.09.2014r. biegli stwierdzili u wnioskodawczynie(...) Na podstawie dokumentacji lekarskiej oraz danych zawartych w aktach sprawy uznali, że wnioskodawczynie jest zdolna do pracy.(...) W badaniach psychologicznych zawartych w aktach sprawy(...) (...). Nie wpływają one jednak znacząco na globalne funkcjonowanie psycho-społeczne i z tego powodu nie sprowadzają niezdolności do pracy. (opinia k. 30as)

Z opinią nie godziła się wnioskodawczyni i domagała się dopuszczenia dowodu z opinii Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w S. ewentualnie Instytutu Medycyny Pracy w Ł.. (k. 47as)

Sąd dopuścił dowód z opinii instytutu jednakże wszystkie jednostki, do których się zwrócił o wykonanie opinii odmówiły jej sporządzenia. (k52as, 56, 57,65, 72, 78, 83, 88, 93.

Wobec tego, że Sąd nie ma możliwości zmuszenia określonej placówki do wykonania opinii ostatecznie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego medycyny pracy. (k. 95as)

Wnioskodawczyni dołączyła dodatkową dokumentację medyczną. (k. 101as)

W opinii z dnia 30.11.2015r. biegła medycyny pracy po zdiagnozowaniu tych samych schorzeń i dolegliwości co poprzedni biegli sądowi uznała badaną za częściowo niezdolną do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi od lipca 2013 roku do 31.01.2016r. (k. 102-13as)

W opinii uzupełniającej biegła wskazała, że ustalona częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z chorobą zawodową. Brak jest niezdolności z ogólnego stanu zdrowia. Dalsze określenie niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową uzależniła od opinii biegłego onkologa. (opinia uzupełniająca k. 108as)

W tej sytuacji Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego medycyny pracy i onkologa. (k. 110as)

W opinii z 25.04.2016r. biegła medycyny pracy i onkolog uznały wnioskodawczynię za zdolną do pracy. Stwierdziły, że upłynęło 5 lat od wykonanego zabiegu i nie stwierdzono nawrotu(...) jest prawidłowa. W ocenie biegłych obecnie brak jest przeciwwskazań do dalszej niezdolności do pracy. Powrót do pracy na stanowisku technika rtg nie stanowi obecnie przeciwwskazań mimo stwierdzonej choroby zawodowej. (opinia k. 126-127as)

Wobec sformułowanych przez wnioskodawczynię zastrzeżeń do opinii po raz kolejny po uzupełnieniu dokumentacji medycznej Sąd zwrócił się do biegłych. (k. 147as)

W opinii uzupełniającej biegła medycyny pracy podtrzymała swoją opinię i wskazała, że jej opinia jest zgodna z opinią biegłego onkologa. (k. 153as)

Biegła onkolog po ponownej wnikliwej analizie całej dokumentacji medycznej z przebiegu choroby i leczenia wnioskodawczyni a także po zapoznaniu się z dołączonymi do akt sprawy najnowszymi wynikami badań także podtrzymała poprzednią opinię. Wskazała, że w okresie 5 lat od zabiegu operacyjnego w wyniku kontroli nie ujawniono nawrotu choroby w postaci (...)Tak długi okres pozwolił na całkowite ustąpienie ujemnych skutków agresywnego leczenia onkologicznego oraz pozwala na dalsze pozytywne rokowanie. Biegła podniosła, że w wyuczonym zawodzie wnioskodawczyni – technika radiologii istnieje wiele możliwości wykonywania pracy pomocniczej, bez bezpośredniego narażenia na działanie promieniowania. Obecnie mają zastosowanie osłony radiologiczne całkowicie niwelujące ryzyko napromieniowania. Opiniująca biegła chirurg onkolog nie znalazła żadnych okoliczności sprzecznych na opiniowaną nawet częściową niezdolność do pracy, po 31.01.2016r. (opinia k.154as)

Organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do wywołanych opinii.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 19.12.2016r. wnioskodawczyni nadal popierając odwołania oświadczyła, że zgadza się z opinią biegłych sądowych, że była niezdolną do pracy z tytułu choroby zawodowej przez okres wskazany przez biegłych i rozumie, iż biegli nie uznali jej niezdolności z ogólnego stanu zdrowia. Domagała się zakończenia postępowania. Poinformowała Sąd, iż nadal pozostaje pod kontrolą onkologiczną. Choroby, które towarzyszyły chorobie onkologicznej nadal istnieją. Wnioskodawczyni nie pracuje, formalnie razem z bratem prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, tj. zakład produkcji pieczywa. W istocie wszystkie czynności wykonuje jej brat. Wniosków dowodowych nie składała. (wyjaśnienia wnioskodawczyni k. 170as)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dowody. Zdaniem Sądu w sprawie został zgromadzony dostateczny materiał dowodowy, wystarczający do wydania orzeczenia. W ocenie Sądu stan zdrowia wnioskodawczynie i stopień naruszenia sprawności jej organizmu został wyjaśniony w stopniu pozwalającym na ustalenie okresowo prawa do świadczenia rentowego z tytułu choroby zawodowej. Brak jednak dostatecznych podstaw do ustalenia prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia. Tak biegli sądowi wydający pierwszą opinię jak i drugi zespół biegłych uznali, że nie ma niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. W tym zakresie opinia biegłych jest jednoznaczna.

Wątpliwości pojawiły się jednak w zakresie uprawnień do renty z tytułu choroby zawodowej. O ile pierwszy zespół biegłych uznał wnioskodawczynie za zdolną do pracy w związku z chorobą zawodową o tyle biegła medycyny pracy przedstawiła odmienną ocenę. Jej zdaniem ze względu na chorobę zawodową był okres, który powodował jej częściową niezdolność. Aktualnie ta niezdolność ustała, ale w okresie od lipca 2013 roku do 31 stycznia 2016 roku naruszenie sprawności organizmu wnioskodawczynie w związku z chorobą zawodową było na tyle znaczące, że uniemożliwiało w stopniu częściowym wykonywanie zatrudniania zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Sąd uznał, że opinia biegłej medycyny pracy, uzupełniona o aktualną opinię biegłego onkologa, na skutek zastrzeżeń wnioskodawczynie jest opinią miarodajną dla ustalenia prawa do świadczenia związanego z chorobą zawodową. Opinia jest przekonywująca. Sąd podzielił wnioski wynikające z niej i uznał, że została wydana rzetelnie w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i badanie H. D..

Odwołanie wnioskodawczynie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie przepisu art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167 poz.1322 ze zmianami) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 oraz art. 58 cytowanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (...), do ustalenia wysokości tych świadczeń, ich wypłaty oraz w innych sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stosownie do art. 17 ust. 2 świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie z art. 12 ust 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zmianami) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Art. 13 cytowanej ustawy stanowi, że przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Na podstawie przedstawionej powyżej opinii biegłej specjalisty medycyny pracy, która uznana została za prawidłową, Sąd uznał, iż stwierdzona u wnioskodawczynie okresowa niezdolność do pracy wynikała z występującej u niej choroby zawodowej. Oznacza to, iż wnioskodawczynie spełniała warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres wskazany przez biegłych.

W tej sytuacji Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 13.03.2014r. i ustalił H. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od daty złożenia wniosku, tj. od 18.11.2013r. do 31 stycznia 2016r. W pozostałym zakresie Sąd odwołanie oddalił. Dotyczyło to zarówno ustalenia prawa do renty z tytułu choroby zawodowej na dalszy okres jak o w całości prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art.477¹⁴ §1 i 2 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.